

Z našich revuí.

Vojenská výchova, ročník VII., čís. 7.

Npor. Stodola: Reflexní úkony fyziologické a psychologické při vojenském výcviku.

Autor zřejmě chce se tímto svým článkem vyrovnati s problémem „výchova či drill“ a možno celkem říci, že dochází k správným závěrům, jež jsou plně ve shodě s duchem a obsahem našich služebních předpisů. Odvolává se na základní poučky psychologické, jež — mimochodem říkajíc — jsou příliš stručně podány, aby vysvětlení bylo úplné, analyzuje oba zásadní směry ve vojenském výcviku.

Jak výchovu, tak i drill charakterisuje celkem správně, pokud se vztahují k jednotlivci, příslušníku určitého státního a národního kolektivu, avšak mezi důvody, proč poválečné vojenské správy států, zvláště pak států vítězných a nově utvořených, zaujaly tak nepokrytě odmítavé stanovisko k drillu, marně jsem hledal důvod nejpád-
nější: Moderní bojiště a dnešní způsob boje rozptýlených na malé skupinky rozdro-

bených jednotek dokazuje nejjasněji neudržitelnost tohoto výchovného systému, neboť automatické a reflexní úkony vojáků v dnešní bitvě nestačí. Moderní bojiště vyžaduje kategoricky bojovníků myslících, iniciativních, nadšených ideou, mužů pevně vůle, nikoli však pouhých automatů, jednajících slepě, jak byly za naprosto jiných okolností naučeny. V tom právě je nebezpečí přílišné důvěry v převahu automatizace a mechanizace.

Npor. Josef Ulrich: Poznámky k výcviku.

Je zajisté potěšitelným zjevem, že mladá a nejmladší generace našeho velitelského sboru sleduje kritickým zrakem postup a způsob provádění výcviku a že své zkušenosti a názory oznamuje širší vojenské veřejnosti v odborných časopisech buď k diskusi nebo — budiž žalováno — často jen na vědomí.

Autor v svém článku rozbírá několik částí vojenského výcviku, souvisících spolu spíše svým niterným obsahem nežli osnovou. Správně oceňuje význam průpravných cvičení, jež jsou a zůstanou, jak název sám napovídá, jen přípravou pro bojová cvičení. V bojovém výcviku družstva poukazuje na mnoho drobných omylů a chyb, jež zatěžují tento výcvik. O výcviku velitelů nejmenších jednotek na plastickém stole vyslovuje se autor velmi skepticky, ač ne zcela odůvodněně. V kapitole o lyžařském výcviku reaguje na článek pplk. gšt. Kasalického „Pěchota v zimě“, uveřejněný ve „Voj. výchově“ roč. VII., čís. 1, doplňuje autorův požadavek o přiděl lyžařského výstroje útvarům pěšího vojska v pohraničí, odůvodňuje jej svými zkušenostmi u hraničářských praporů. V poslední části článku „Rozkazovací technika“ staví požadavek schematisace rozkazů velitelů nejnižších jednotek, odmítaje zcela správně jejich častou, nemístnou délku místo stručně vyjádřeného rozhodnutí a energické reakce na nepřátelskou činnost.

Škpt. Fr. Šantora: Použití průzkumných hlídek u jednotek pěchoty.

Autor konstatuje v této úvaze prováděné i příklady s různými úkoly hlídek přílišnou stručností ustanovení základního služebního předpisu Cvičebního řádu pro pěší vojsko o hlídkové službě. Této okolnosti jsou si vědomi ostatně všichni instruktoři u vojskových těles, jak je viděti i z hojných úvah na toto téma, uveřejňovaných ve Vojenské výchově. Proto myslím, že se nesplní účel článku, ježž autor očekává, že se totiž o jeho názorech rozpře debata o zásadách při používání průzkumných hlídek, nýbrž že tato stať bude nově a definitivně zpracována a vysvětlena v novém Cvičebním řádě pro pěší vojsko.

Škpt. Drah. Dorschner: Rozsevný terč (Pomůcka pro výcvik kulometníka v rozsevu).

Autor řeší v tomto článku vlastně dvě otázky rázu střelecko-technického, jež v dalším rozboru splývají v poslední z nich, z níž pak vyplývají požadavky pro výcvik kulometníka. Tyto otázky znějí: Jak hustě mají dopadat střely při rozsevech na cíle, aby střelba byla účinná? — Jak rychle máme rozsévati?

Autor, když byl marně pátral po odpovědích na tyto otázky v cizích literaturách, konsultoval několik svých druhů-kulometníků a podává nyní souhrn těchto diskusí a vlastních úvah. Za účinný rozsev šířkový pokládá takový rozsev, kde na 1 m cíle připadnou za minutu nejméně čtyři rány. Rychlost rozsevu se však mění podle vzdálenosti cíle. Jak tedy vycvičiti kulometníka, aby rozséval sice stejnoměrně, avšak s různou rychlostí asi pro 15 různých vzdáleností? Na rozsévání podle citu nelze vždy plně spolehnouti. Je tedy nutno dáti střelci především určité vodítko rychlosti; dále zjednodušiti počet rychlostí vzhledem ke vzdálenostem, podle druhů posledního činitele. Rozeznáváme-li tři druhy vzdáleností, postačí i tři rychlosti. Za dostatečně rychlý rozsev lze pokládati takový rozsev, kde na 1 m cíle dopadne

1 rána. Má-li pak střelec dosáhnouti účinného postřelu cíle, musí rozsev opakovati nejméně čtyřikrát v minutě.

Pomůckou při výcviku a vodítkem k odhadu potřebné rychlosti je terč automaticky navrhovaný vzdálený od palebného stanoviště 15 m, ježž autor podle účelu, jemuž slouží, nazývá rozsevným terčem. Jsou na něm silnými, přerušovanými čarami znázorněny 3 šířkové rozsevy pro cíl široký 50 m ve vzdálenostech 500, 1000 a 1500 m. U těchto čar různých rozměrů jsou připojena instruktivní příslovce rychle, zvolna a pomalu, ježž autor doporučuje vkládati i jako návěští do povelu k palbě. Rozsevy jsou dále označeny číslicemi 21—25, neboť střelec za 5 vteřin musí absolvovati jeden rozsev.

Pro hloubkový rozsev jsou na terči jen dvě silné čáry, znázorňující cíl 500 m hluboký, neboť v tomto případě se nacvičují jen dvě průměrné rychlosti (rychle a pomalu). Výcvik se koná obdobně jako u šířkového rozsevu.

Autor přiznává, že za změněných okolností bojových střelec nedodrží žádné z naučených rychlostí, ale častou střelbou v různém terénu přiblíží se nejvíce požadovanému měřítku.

Škpt. J. M. Smazal.

Bibliografie.

(Pokračování.)

e) Závěrečné cvičení.

Leitungsoffizier bei der Rahmenübung. Militär-Woch. r. 115 (1930/31), čís. 24, sl. 925.

Die grossen Rahmenübungen, 1930. Militärwiss. Mitteilungen 1930, oct., čís. 11. Viz také Bulletin belge roč. XI (1930), čís. 12, str. 262 a Militär-Woch. roč. 115, čís. 22, sl. 844.

Der Schiedsrichterdienst bei der Infanterie im Manöver. Deut. Wehr r. III, čís. 45, str. 1669.

Pěchota — výzbroj a výstroj.

Die Bekleidung und Ausrüstung des Infanteristen. (Mil. Wochenblatt roč. 115 (1930/31), čís. 36, sl. 1412.)

Deharchies, mjr.: L'équipement du fantassin. (Bulletin belge roč. XII, (1931), červenec, str. 87.)

Gepäckerleichterung, Stahlhelm und Schanzzeug. (Mil. Wochenblatt roč. 115 (1930/31), čís. 38, sl. 1489.)

Mc Fadyen Bernice, cpt.: The present Status of Infantry Equipment development. (Infantry Journal vol. XXXVIII, (1931), March—April, str. 167.)

Pěchota — zásobování střelivem.

Laporte H., cpt.: Le ravitaillement en munitions dans l'infanterie. (Revue d'inf. roč. 40, čís. 464, str. 875.)

Pěchota — zbraně:

a) Všeobecné.

Däniker G. Dr., mjr.: Die Auffassung von Feuer und ihre Bedeutung. (Allgem. schweiz. Militärzeitung roč. 77, čís. 4, str. 168.)

— Kritische Betrachtungen zum Bewaffnungsproblem der Infanterie. (Militärwiss. Mitteilungen roč. 62 (1931), str. 480.)

Gerlich H.: Zur Frage der Leistungssteigerung der Infanteriewaffen. (Wehr u. Waffen roč. IX, čís. 4, str. 96.)

Fischer: Spezial- oder Einheitswaffen für die Infanterie. (Heerestechnik roč. VIII, čís. 9, 10 a 11.) Viz recenzi Militärwiss. Mitteilungen roč. 62 (1931), str. 565.

Neuzeitliche schwere Infanteriewaffen. (Militär-Wochenblatt roč. 116, čís. 4, sl. 131.)

Kalandyk J., mjr.: Ulepszenia oraz poszukiwania nowych typów broni piechoty. (Przegląd piechoty roč. IV, čís. 5 a 6, str. 86 a 121.) Dobrý přehled!

Loustaunau-Lacau G., cpt.: Les armes lourdes de l'infanterie. (Revue d'inf. roč. 40, čís. 465, str. 1241.)

Paillé G., edt.: Connaissance et emploi des armes et engins de l'infanterie. (Revue d'inf. roč. 40, čís. 464—467.)

Zellner, pplk.: Die schweren Waffen der Infanterie. (Militärwiss. Mitteilungen roč. 62 (1931), März—April, str. 296.)

b) Kulometry (doprovodní dělo).

Un fusil automatique de fabrication anglaise. (Revue d'artil. roč. 54, T 107, leden, str. 99.)

Berka W., kpt.: Specjalizacja celowniczego ciężkiego karabina maszynowego. (Przegląd piechoty, roč. IV., čís. 4, str. 9.)

D. S. J.: Deux cas de pointage simple des mitrailleuses. Bulletin belge roč. XI. (1930), Octobre: Revue technique Tome II., str. 207.

D. S. J.: Le mortier d'infanterie. (Revue technique roč. 1930, T. II., Bulletin belge, Oct.)

Däniker Gustav, Hpt.: Maschinen-gewehrgarbe und Treffererwartung beim indirekten Schiessen. (Schweiz. Monatshefte roč. 1930; viz rec. Militärwiss. Mitteilungen, roč. 62 (1931), str. 350.)

Fischer Adolf, plk.: Das Problem des grosskalibigen Maschinengewehrs. (Deut. Wehr roč. IV., čís. 21, str. 554.)

Foster L., Ivan, cpt.: Accompanying guns. (Inf. Journal roč. XXXVIII., čís. 5, str. 342.)

Habina Piotr, kpt.: Lekkie karabiny maszynowe jako miotacze granatów. (Przegląd piechoty roč. IV., čís. 4, str. 144.)

Hazai J.: Erfahrungen über die taktische Verwendung der Infanterie-Geschütze. (Magyar katonai Szemle roč. I., čís. 5, str. 41.)

Hässler H., plk.: Sind die s. M. G. die Hauptträger des Feuerkampfes der Infanterie. (Deut. Wehr roč. IV., čís. 24, str. 632.)

Padányi J.: Maschinengewehre auf Motorfahrrädern. (Magyar katonai Szemle roč. I., čís. 8, str. 34.)

Pstrokoński Stanisław, kpt.: Taktika ciężkich karabinów maszynowych piechoty niemieckiej. (Przegląd piechoty roč. IV. (1931), čís. 4, str. 28.)

Týž: Příklady užycia ciężkich karabinów maszynowych w piechocie sowieckiej. (Przegląd piechoty roč. IV., čís. 5, str. 12.)

Rendulić, Dr., pplk.: Der Einsatz der schweren Maschinengewehre in Angriff. (Militärwiss. Mitteilungen roč. 62 (1931), str. 456.)

(Přístě dále.) Kč.

Oprava tiskových chyb

v práci škpt. Jana Valníka: „Jak lze použití nitkového kříže kukátka...“, uveřejněné v „Pěchotních rozhledech“ na str. 226 a d.

Strana	řádek	je chybně:	má být správně:
1047	12. zdola	$Dt = \frac{\text{tg } \alpha}{s} = \frac{s}{1} = \frac{1000s}{1}$	$Dt = \frac{s}{\text{tg } \alpha} = \frac{s}{1} = \frac{1000s}{1}$
1047	10. zdola	$Dt = \frac{1000s}{1} \text{ při čemž } \dots$	$Dt = \frac{1000s}{n} \text{ při čemž } \dots$
1048	13. shora	$42 = 16$	$4^2 = 16$
1054	18. zdola	$Ec = 16 \text{ úd} > Ek$	$Ec - 16 \text{ úd} > Ek$
1054	10. zdola	je chybně: $\gamma = \frac{20 \text{ úd} (-5 \text{ m jsou-li na krytu vl. vojska})}{Dk \text{ v km}}$ má být správně: $\gamma = \frac{20 \text{ úd} (+5 \text{ m jsou-li na krytu vl. vojska})}{Dk \text{ v km}}$	